

Sv. Sebeščan. Prosvetno društvo si da delati novi lepi oder. Kulise slika sobni slikar g. Jančič iz Veržaja. Oder bo precej prostoren in lep. Oder bomo postavili v tukajšnji šoli, drugo leto pa upamo, da ga prenesemo v novo dvorano. Vloge so razdeljene za igro »Mehiški mučenec« (samo moške vloge) in tudi za igro »Roka božja«. Prvo bomo igrali koncem januarja, drugo v februarju. — V sredo 20. januarja bomo obhajali svetek farnega patrona sv. Sebastijana.

Mačkovec. Mlada 28letna žena tukajšnjega gazde na veleposestvu narodnega poslanca g. Benka je nenadoma umrla. Vsaka zdravniška pomoč je bila zaman. — Naša šola je dobila tretjo učno moč. Učilnici imamo prosti samo dve, v eni je pisarna občinskega urada. Smo radovedni, komu bo dala višja oblast prav, ali občini ali šoli. Naše mnenje je, da se naj šolski prostori uporabljajo v namene, za katere so bili zelo drago plačani. — Občinski odbor bo prišel v razprto. Predsednik občine in nekateri drugi odborniki hočejo občino raztrgati, da bi tvorili novo občino iz Sv. Sebeščan, Moščanci in Dankovci in seveda bi radi sedež v Moščancih, ker je pač tam doma predsednik, pa če tudi je največji kraj Sv. Sebeščan, kjer je tudi sedež župnije. Na tak način bi se rešili šole v Mačkovec in velikega dolga in bi prebivalci tega šolskega okoliša še težje plačevali dolg, če pa že ječi pod tem dolgom cela občina. Odborniki iz teh vasi seveda nasprotujejo predsedniku in ostalim. Le dajte se! Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Pobegla sta iz Lendave v Italijo zaljubljenca Nadač in Polakova. Tako poročajo časopisi.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosv. društvo priredi na antonjevske nedelje 17. jan. popoldne po večernicah v Društvenem domu lepo opereto v dveh dejanjih »Čevljar in vrag«. Za nameček se še vprizori enodejanska burka »Vse naše«. Zato se vabite vsi sosede, da se te

naše prireditve spet udeležite v častnem številu. Vabljeni pa ste tudi vsi domačini! Sodeluje domači pevski zbor in tamburaši. Torej na veselo svidenje na antonjevske nedelje v našem Društvenem domu!

Čudram. Naše Katoliško prosvetno društvo priredi prihodnjo nedeljo 17. januarja v Društvenem domu igro »Izpod Golice«. Prijazno vabljeni vsi prijatelji katoliške prosvete!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Prevalje. Lepa je Dobrovnikova kmetija nad Prevaljami. Ob prisojnih rebrih v grmičevju že poskušajo ptički s petjem, da bo spomladi bolj gladko šlo. Tako je bilo tudi v petek. Solnčni žarki so se kopali v snegu, da se je ves lesketal. Le črno oblečena množica, ki je polagoma napolnila dvorišče, je dala temu jutru drugo lice. Bila je tukaj zbrana malone vsa fara, da pospremi na zadnji poti Petra Kordeža, p. d. Dobrovnikovega očeta. Žalostno so peli farni zvonovi, ko se je vil po beli cesti ogromen sprevoz. Pogrebne obrede je opravil domači g. kaplan Jože Mlaker ob asistenci g. Kotnika, župnika v Podgorju, kaplana Franceta Merkača, tukajšnjega rojaka in domačega g. kaplana Iv. škafarja. Za blagopokojnim očetom je bral žalno sv. mašo sin Zdravko Kordež. Ob grobu je govoril domači g. kaplan Mlaker, ki je lepo orisal pokojnikovo življenje. Ganiljivo je bilo, ko je sin kaplan jemal slovo od očeta v imenu vseh 12 otrok. Z Dobrovnikovim očetom lega v grob mož kot hrast nepremagljiv in globoko veren. V njegovo hišo je prihajal in še danes »Slovenski gospodar«. Svojih 12 otrok je vzgojil v dobre in koristne člane človeške družbe. Dobrovnikov oče, počivajte v miru! Preostalim naše globoko sožalje!

Sv. Vid nad Valdekom. Za vselej se je ločil s tega sveta skrben oče in dober gospodar Feliks Pustinek, p. d. Spodnji Pustinek. Dopolnil je 11. decembra ravno 61 let. Pred tremi leti mu je umrla draga žena, katero je pristrčno ljubil in je ni mogel več pozabiti. Pred dvema letoma je umrl njegov 89letni oče, nato sin Feliks pri vojakihi. Torej žalost neprestano v hiši. Največ-

ja žalost pa je zadela sedaj hišo, ko je umrl sam oče in gospodar te hiše in je hiša z velikim posestvom ostala naenkrat brez očeta in matere. Otroci, trije odrasli in štiri mali, so prepuščeni sedaj sami sebi, kar je tembolj žalostno. Rajnega očeta Feliksa Pustineka bomo težko pogrešali. Bil je vzor katoličan, dober oče, ki je v strogo katoliškem duhu vzgajal svoje otroke. Hčerkam ni dovolil, da bi hodile po plesih in veselicah, zato se ni nikdar slišalo kaj slabega iz njegove hiše. Kot velik častilec presvetega Srca Jezusovega je bil vsak mesec pri obhajilni mizi. Bil je član Katoliške akcije. Otroško ponižen in pobožen, je hotel imeti take tudi svoje otroke. Ganiljivo je bilo slovo par dni pred smrtjo od otrok. Čutil je, da se mu bliža zadnja ura, dasiravno je bil komaj 10 dni bolan. Dal jim je lepe nauke, rekoč: »Otroci, pridni bodite, složno živite in greha se bojte!« Kako je bil vobče priljubljen, je pokazal veličasten pogreb, ki se ga je udeležilo veliko ljudi tudi iz sosednjih župnij. Ob grobu se je poslovil od rajnega domači g. župnik in se mu zahvalil za njegovo zgledno življenje. Naj sveti dobremu očetu in vrlému gospodarju sveta nebeška luč, domačim pa, ki bodo težko preboleli izgubo svojega očeta, iskreno sožalje!

Sv. Križ pri Ljutomeru. V soboto pred Božičem smo ob obilni udeležbi pokopali blago mater Jozefo Križanič, rojeno Stuhec, ki je dosegla lepo starost 81 let. Bila je rojena v župniji Sv. Jurija ob Ščavnici kot hčerka veleposestnika Stuhca v Bolehnečicah, odkoder se je poročila v Borece, župnija Sv. Križ pri Ljutomeru, z uglednim posestnikom in cerkvenim

lozadevne poskušnje so bile zastoj, odkrile pa so marsikatero druge kemične iznajdbe ter korinske zmesi. Težnja po umetno izdelanem zlatu je stopila v ospredje ob tega zanimanja po vojni. Nastopili so že razni kemiki v Nemčiji in na Poljskem, ki so trdili, da jim bo uspel izum umetnega zlata. Tudi poljska in nemška prireditelja so se razbili v nič in v nekaj slučajih je bilo na delu par običajnih sleparjev, ki so opeharili za znatne vsote visoke nemške dostojanstvenike. Najnovejša vest o umetno pridobljenem zlatu se je raznesla v svet iz japonske prestolnice iz Tokija. Sestava umetnega zlata bi naj bila uspela kemiku in profesorju dr. Tsutomu Kase, ki deluje na vse-

»Če pohleven dež kaplja, žegen dol z nebes curlja, polje, trate porosi, da se zemlja pomladi. Al' za človeka moča ni, zato naj streho čez se drži!«

Tu pa tam je pogledal kdo skozi okno ali vrata; eni so bili hudi, drugi so se smejali, dežnika si pa nobeden ni kupil. Mojster Gašpar se zaradi tega ni nič jezil, ampak jo je rezal dalje. Ko je bil že zunaj vasi, je zavpil nekdo za njim:

»Heee, mojster Gašpar, kam pa tako zgodaj? Počakaj me!«

»Oho, grofov jagar!« se je močicelj zasukal. »Bog daj dobro jutro, Anza!«

Prišlec je bil krepek fant, kakih pet in dvajset let star. Izpod usnjene kape so mu silili črni lasje in oči so mu gorele ko oglje.

»Kam, stari možek?« je zopet vprašal.

»Če sem jaz star, tudi ti nisi mlad,« je odvrnil možak. »Po dolini gor grem, na Kaplo in, če Bog da, še dalje.«

»Tja je tudi moja pot. Ali smem s teboj?«

»Cesta je široka dovolj. Jaz pa imam tudi rad tovarišijo. Odkod pa ti? Saj si včeraj dejal, da pojdeš v mesto.«

»Sem bil tam in sem nesel grofu kozliča. Moral

sem pa takoj spet nazaj, ker v takem gamsov ne morem samih pustiti. Vso noč sem hodil.«

»Zakaj pa nisi šel čez Sleme? Bliže bi ti bilo.«

»Pri takem vremenu, kakor je bilo nocoj, naj mi gre kdo drug tja čez, ko se kamenje prodi!«

»Prav imaš... Ti pa niti strehe nimaš! Ves moker boš. Stopi pod mojo!«

»Pod tvojo? Hahaha! Tedaj bi moral po kolenih hoditi. Hvala ti lepa! Moja irhovina mi je stokrat ljubša kakor vsaka marela.«

»Nikar se ne pregreši! Streha je bolja ko najbolja irhovina. Z leti te bo že srečala pamet.«

Korakala sta precej dolgo in se menila vsakdanje reči. Ko sta dospela do Sv. Boštjana, je v cerkvi pravkar pozvonilo za sveto mašo.

»He, jagar, ali pojdeva malo k maši?« je vprašal Gašpar. »Pol urice počitka bo obema dobro delo.«

Mladi se je zasmel.

»Kar sam pojdi! Jaz grem rajši okoli cerkve. Počivam pa laže v krčmi kakor v cerkvi.«

»Kak antikrist pa si ti? Cerkev je hiša božja, krčma pa jama zlodejeva.«

»Hoho, jaz pa zlodeja še nikoli nisem videl v krčmi. V krčmi dajo jesti in piti, v cerkvi pa nič.«

»V cerkvi si izprosiš blagoslov božji.«

»Ne vem, kaj bi z njim.«

»Ne govori vendar tako grdo! Božjega blagoslova je vsakomur treba.«

ključarjem Francem Križanič. Rajna je bila svačinja pokojnega g. stolnega dekana dr. Ivana Križaniča in č. matere Angeline Križanič, bivše vrhovne predstojnice šolskih sester, in teta g. Franca Št. Heca, župnika pri Sv. Jurija ob Ščavnici. Bila je usmiljenega srca do revežev in je poleg lastnih otrok vzgojila tudi dve siroti brez staršev. Eno hčerko je darovala Bogu, ki deluje kot sestra Tomislava v zavodu č. šolskih sester, sedaj kot vrhovna svetovalka in ravnateljica meščanske šole v Celju. Rajna je bila botra mnogim otrokom, med njimi tudi č. šolski sestri profesorici Alberti Weiss in g. L. Sunčič, kaplanu v Skaljah, ki je sedaj prihitel v svoj rojstni kraj, da je spremljal na zadnji poti svojo krstno botro. Naj blagi materi sveti večna luč!

Sv. Jurij ob Taboru. † Franciška Šmon. Že drugi dan novega leta so spet zapeli šentjurski zvonovi v slovo mnogim čitateljem znani Šmonovi mami v Sv. Juriju ob Taboru. Kdor jo je poznal, se je razžalostil, predvsem otroci, katere je zadel s tem že drugi udarec v istem letu, žaluje sin kaplan v Starem trgu, katerega ne bo več s toliko ljubeznijo obiskovala, in tri hčere, zlasti Marija, pri kateri je bivala na prevžitku. Ne bomo več videli nje, ki je pomagala samo drugim, zlasti bolnikom, ne bo več v cerkvi molila sv. rožnega venca pred sv. mašo in kesanja pred sv. obhajilom, kot je to delala vsak dan že preko 30 let; ne bo več vsak dan pri sv. maši in sv. obhajilu, za druge in drugim v vzpodbudo kot že desetletja. Z njo je legla v grob goreča častilka presv. Srca Jezusovega, saj je bila naročena na »Glasnik«, odkar izhaja, vneta članica Marijine družbe za žene in 3. reda, vneta molivka čast Kralju vesoljstva za mir med narodi, dolgoletna abstinencinja. Kot je v življenju vdano pretrpela več bolezni, operacij, težav in udarcev, zlasti smrt moža in lanske izgubo hčere Julke, tako je Bogu darovala bolečine hude in kratke bolezni. Še na nedolžnih otrocih dan, en teden pred pogrebom, smo jo videli pri obhajilni mizi, z vso pobožnostjo je na Novo leto, dan pred smrtjo, prejela sv. popotnico, vse, kar je imela, izročila za sv. maše in tako drugi dan šla po plačilo h Kralju vesoljstva, ki naj bo njeno obilno pla-

čilo. Naj bo tu obenem izrečena zahvala župniku g. Jožefu Pečnak za daljši vzpodbuden pogrebni nagovor in stoterim domačim in tujim, ki so prihiteli, da so jo 4. I. ob 10. uri dopoldne spremili na zadnji poti. Zdaj počiva na lepem šentjurskem pokopališču poleg moža in hčere, s katerimi se, kot upamo, raduje v presv. Srcu Jezusovem v nebesih. Bog povrni Šmonovi mami vsa njena dobra dela in dobre vzglede. Naj počiva v miru!

Sv. Florjan pri Šoštanju. Na praznik sv. Treh Kraljev sta opoldan nepričakovano zapela oba šentflorjanska zvonova. Ko blisk so raznesla žalostno vest, da je v 73. letu starosti, torej najstarejši fant pod šentflorjanskim zvonom, umri Erolhov stric Lovro Stropnik. Zjutraj je še nakrmil živino, potem se je še vesel odpravil k pozni službi božji. Ni še prišel do konca domačega posestva, je padel na tla ter izdihnil svojo dušo. Pred dobrimi 22 leti je odšel njegov mlajši brat v vojno, iz katere se ni več vrnil. Zapustil je doma ženo in pet otrok. Vsed tega je prevzel rajni Lovro nase vso skrb ter oskrboval posestvo kot pravi in dobri gospodar. Vedno je bil miroljuben, zdrav in zadovoljen. Posebni prijatelji so mu bile nabožne knjige in »Slovenski gospodar«. Domača hiša je z rajnim stricem izgubila vestno delavno moč, zato vsem naše sožalje! Rajnemu naj sveti večna luč!

Št. Vid pri Grobelnem. Za večno je zatisnil oči Franc Novak, ki smo ga vsi poznali pod imenom »Lukazev Franček«. Skoraj verjeti nismo mogli, da ga ni več. Pokojni je bil v 50. letu, a zelo vnet, požrtvovalen in vesten pri svojem delu kot mizar, toda vedno delaven tudi na prosvetnem polju. Že kot 20letni mladenič je nastopal na našem odru v raznih igrar, navdušen tenorist pri pevskem zboru ter vedno vnet član Gasilske čete. Pred kakimi petimi leti si je v tukajšnji bližini na Stopčem postavil s svojo ženo trgovko g. Moniko mišno trgovsko domačijo. Nikdar ni tožil o svojem zdravju, ki je bilo zadnji čas dokaj omajano. Da ga bo tako hitro vzelo, ni sam mislil. Koliko nad v boljše bodočnost je pokopal s seboj v prerani grob. Tako prijaznega in priljubljenega fanta in moža se malokdaj najde v življenju. O tem je tudi

pričal njegov pogreb 21. decembra. Šentvidska Gasilska četa je korporativno spremila svojega člana in tovariša na zadnji poti. Na gasilskem vozu je ležala krsta, obdana z venc. Sprevedu so se pridružili tudi odposlanci Gasilske župe v Šmarju pri Jelšah s praporom. Mnogobrojno občinstvo je izkazalo zadnjo čast svojemu prijatelju in rojaku. Na grobu mu je govoril v slovo g. župnik Kolenc, ni ga bilo očesa, ki bi ne potočilo solze za pokojnim Frančekom. Temu je sledil govor predsednika šmarske Gasilske čete g. Skaleta. V imenu domačinov se je poslovil podnačelnik Antlejš, ki je v lepih besedah opisal njegovo delovanje. Njegovi pevski tovariši so mu zapeli pred domom in na grobu žalostinke, ki jih je prej sam prepeval ob smrti prijateljev in znancev. Žalostno je zapel gasilski rog in poklonil se mu je gasilski prapor. Poslovili smo se od Tebe, a ohranimo Te v lepem spominu! Sožalje vdovici g. Moniki in hčerki Betki!

Kapele pri Brežicah. Po plačilo k Bogu, spreviden s sv. zakramenti, je odšel v starosti 72 let šepce Jože iz Rakovca. Vedno v svojem življenju je zaupal v božjo previdnost. Dokler je mogel, je rad obiskoval cerkev. Zapustil je svetel vzgled žive vere in narodne zavezanosti. Bil je dober mož ženi Ani, sedaj vdovi, ter zapuščal dva sina in eno hčerko, katere je za bodoče življenje oskrbel s tem, da jih je prav po krščansko vzgojil in vsakega postavil na lastni dom. Bil je tudi ustanovni član gasilskega društva v Rakovcu, katero ga je 31. decembra v častnem spremstvu in z gasilsko godbo na čelu spremlilo na mirodvor k cerkvi Marije Vnebovzeta v Kapeleh, kjer smo ga položili v prerani hladni grob. Dragi Jože, uživaj večno veselje v rajskih višavah! Preostalim sožalje!

Lokavec pri Zidanem mestu. V soboto 2. jan. so se žalostno oglasili zvonovi pri podružnici Sv. Kolomana. Naznanili so smrt uglednega krščanskega moža Jožefa Gorišek, posestnika in očeta desetih otrok. Umri je po kratki in mučni bolezni, katero je prenašal s potrpežljivo bogu vdano, v starosti 57 let. Odšel je po plačilo k Vsemogočnemu, kjer sta se znašla s svojo ženo, katera je odšla 7 let pred njim v večnost. Bil je odločen mož za krščanska načela.

»Meni je treba kaj poštenega pod zob. Sinoči sem v mestu jedel; od tedaj pa še nisem okusil ne toplega ne mrzlega nič. Le pojdi v cerkev in pridno se namoli! Jaz te počakam na kraju vasi.«

Ločila sta se na sejmišču. Ko jo je mojster Gašpar čez pol ure zopet mahnil dalje, se je na kraju vasi zamenjal za grofovimi jagrom. Nikjer ga ni bilo. Čez nekaj časa pa je prihitel za njim in že od daleč vpil:

»Vidiš, mojster Gašpar, jaz sem bil bolj priden ko ti in sem dalje molil. Presneto dobre klobase ima krčmar in tudi kapljico, da te kar pogreje.«

»Človek ne živi le od jedi in pijače,« je poučno odgovoril možak.

»Od česa pa drugega? Kdor dolgo je in pije, ta dolgo živi.«

»Dolgo življenje na tem svetu ni glavna reč. Glavno je, da si na onem svetu pripraviš čeden prostorček.«

»Saj nihče ne ve, kako je na onem svetu.«

»O, natanko vemo. To si pri pridigi že stokrat čul, kako je.«

»Hahaha, saj še vse življenje nisem bil ne petkrat pri pridigi.«

»Ti ljubi Bog ti! Ali te Cenca, moja sestra, nič ni gonila k pridigi? Ali te ni vodila v cerkev?«

»Mati Cenca je dobra ženica, na cerkev pa ne da dosti.«

»Da, da, Bogu bodi potoženo,« je vzdihnil mojster Gašpar; »ne da se otajati. Ti pa moraš biti, kakor je za človeka prav.«

»Ali nisem?«

»Pač, si že! Velik si ko Savel, lep ko Jakob, močen ko David, pogumen kakor Gedeon; res — ampak vere nimaš, vere, ali pa vsaj premalo je imaš. Človek brez vere pa je le napol človek; ne najde ne miru in ne sreče.«

»Sreče nikjer na svetu ni,« je zamrmral mladi.

»O, sreča je, velika sreča,« se je razvnel možicelj; »z vero jo najdeš; le poskusi!«

»Vera, vera — hahaha... Kje pa naj jo najdem?«

»Anza! Povedal ti bom nekaj. Jeseni pridejo misijonarji v Šmarje. Pater Kristof je svetnik, pravi apostol; ta ti najde vero. Če ga boš hodil poslušat, boš postal srečen in miren.«

»Ha, o misijonarjih sem že čul. S svojimi pridigami zmešajo vsem ljudem glave. Meni je ne bojo. Zaradi mene jih ni treba.«

»Pojdi v spodnje kraje, tam so jih že tisoči poslušali, pa vprašaj, če so kateremu glavo zmešali! Povedali ti bojo, da so bolj veseli in bolj zadovoljni kakor poprej. Nikogar ne boš našel, ki bi misijonarjev ne hvalil.«

»Nehaj s temi čenčami! Pomeniva se rajši kaj drugega! Drugače ti uidev pa hodi sam!«

(Dalje sledi.)

učilišču v Tokiju. O podrobnostih iznajdbe profesorja Tsutome čuva japonska vlada najstrožje tajnost. Po večletnih poskusih je omenjeni učejak sestavil zlato, kojega izdelava bo tisočkrat cenejša nego pridobivanje naravnega zlata. Letos februarja mu bo baje vlada v bližini Tokija zgradila ogromen laboratorij, v katerem bo profesor dajal podrejenim navodila za sestavljanje umetnega zlata. Za osebno varnost iznajditelja je vlada ukrenila vse potrebno. Javnost je prepričana, da je sedaj nastanjen Tsutomu Kase v prav skritem delu cesarske palače.

Inserirajte!

la, vzgajal je svoje otroke za lepo in krščansko življenje. V njegovi hiši se čitajo samo le krščanski časopisi. Med njimi je bil na prvem mestu »Slovenski gospodar«, ki prihaja v njegovo hišo že 29 let. Kako zelo je bil priljubljen, je pričala velika udeležba pri njegovem pogrebu. Naj mu bo Bog obilen plačnik!

Čadram. Dne 7. januarja je umrla prednica Marijine družbe Marija Habjan iz Markečice. Kot večletna prednica je vsem dajala najlepši zgled krščanskega krepotnega življenja. Kako splošno je bila priljubljena, je pokazal njen veličasten pogreb, katerega se je udeležila velika množica ljudi. Družbenice so ji prav lepo zapele žalostinke pred rojstno hišo in na pokopališču, kjer se je od pokojne vzorne prednice z glnjivimi besedami poslovil voditelj Marijine družbe g. duhovni svetnik in župnik Franc Hohnjec. Vrli krščanski rodbini Habjan-Matjaževi naše iskreno sožalje!

Prevalje. V preteklem letu je bilo v naši fari rojenih 90 otrok, od teh je 24 nezakonskih; umrlo je 58 oseb: 45 odraslih in 13 otrok; najvišjo starost je dosegel Stravnik Miha, in sicer 85 let. — V našo faro prihaja kaj lepo število časopisov in revij. In vendar je kje družina, ki je popolnoma katoliška, pa ne najdeš v njej časopisa, ki bi bil tej družini primeren. Najdeš časopis, ki je na zunaj lepo pobarvan, če ga pa pogledaš na znotraj, ti puhne v obraz strupen duh, ki je vse prej kot pa katoliški. Kmetje imajo večinoma le dobre časopise, zlasti »Slovenskega gospodarja«, ki v naši fari prednjači. Vendar se že opaža, da nekateri čitajo in se jim celo dopade »Delavska politika«, ki je je toliko prida, kot vseh drugih marksističnih sodrugov. Seveda ima tudi pri nas svojega mešetarja, ki agitira, govori neresnico in čvekarji vse mogoče in obljublja stvari, ki se nikdar in nikoli ne bodo uresničile. Naša dolžnost je, da protiversko časopisje pobijamo in agitiramo z vso vnemo za naše časopisje, zlasti pa za »Slovenskega gospodarja«.

Sv. Jernej nad Muto. Božične praznike do vključno dneva pred praznikom sv. Treh kraljev smo obhajali v najlepšem vremenu; vedno je bilo jasno in toplo, po dnevi je sijalo sonce, ponoči je svetila luna in zvezde; posebno lepo se je vsak večer videla večernica. Zraven lepi razgled s planine. Cerkev sv. Jerneja je ena izmed redkih, ki je ohranila dva zvonova iz svetovne vojne; eden je bil lansko let preliti in poje tako lepo kakor prej. Minulo je 12 let, odkar ni tukaj stalnega duhovnika. Izpolnjeni morajo biti pač trije pogoji: prenovljeno mora biti župnišče in seveda tudi cerkev, pot, oziroma cesta iz Mute mora biti izboljšana, tretji in najvažnejši pogoj pa je gmotni položaj slovenske duhovščine.

Veržej. Lep božični večer smo doživeli na praznik sv. Treh kraljev. Igralci so nam lepo podali božične skrivnosti z igro »Kralj z neba«. Otroci pa so te skrivnosti tudi okusili, ko so izpod božičnega drevesa sprejemali darove. Nad 40 jih je prejelo celo kose za obleke. Občani so jim z veseljem pripravili to veselje! Bog poplačaj!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Novoletni dan (1. petek) smo z vso slovesnostjo obhajali. Naša lepa cerkva je bila vsa v lučkah. Dobri vaščani iz Rjavca so dali napraviti tri križe, ki so bili postavljeni na oltarju Srca Jezusovega,

na katerem je zablestelo 29 sveč. Pa tudi na drugih krajih so bile postavljene sveče, tako da je na Novega leta dan zagorelo v naši cerkvi nad 60 sveč. Takega prizora naša fara še ni videla. Slovesnost je povzdignilo krasno petje rjavških fantov in deklet. Za časa volitev so nagrmadili na prebivalce Rjavca celo kopico klevet, a sedaj so pokazali svojo vernost in oddločnost. Ti pa, božje Srce, čuvaj in varuj zveste Rjavce. — V noči od torka na sredo so vdrli še dosedaj neznani uzmoviči v mlin posestnika Fr. Ljubec in odnesli vse, kar jim je prišlo pod roke. Pokvarili so tudi mlinsko orodje ter porezali gonilne jermene, valed česar trpi lastnik mlina občutno škodo.

Pršetinci. V temni noči 4. januarja, okrog 9. ure zvečer, se je, utrujen od dnevnega posla, vračal proti domu v Pršetince ž. J. Sredi njegove poti ga nepričakovano iz zasede napadeta s koli dva pijana fanta. Napadalca sta z neusmiljenimi udarci svojo žrtev pobila na tla in ga težko poškodovala na nogah in mu na levi strani zlomila tri rebra. Radi obupanega klicanja je prihitel na pomoč ubogi pretolčeni žrtvi bližnji sosed, ki je surova fanta najprej prepodil v beg in prepeljal na samokolnici poškodovanega na njegov dom. Povod obžalovanja vrednega napada tiči zopet v čezmernem zauživanju nesročne šmarnice. Kako dolgo bomo še krvaveli na rani pijančevanja?

Slatina-Radenci. Gasilski naraščaj čete Slatina-Radenci priredi v nedeljo 17. januarja, ob 4. uri popoldne, igro »Grudica« v štirih dejanjih. v restavraciji g. Jožefa Maršeka. Vsi prijatelji gasilstva se vjudno vabijo!

Celje. Tečaj Kmečke zveze se bo vršil v nedeljo 17. januarja od 9. do 12. ure dopoldne v dvorani Orlovskega doma v Samostanski ulici. Predavajo gg.: Marko Krajnc in minister Vesenjak o načrtih in potrebah Kmečke zveze, in g. Obersne od Osrednjih združenih mlekarneh v Ljubljani o mlekarstvu. Vse kmete bližnje in daljne celjske okolice vabi na tečaj Kmečka zveza.

Sv. Florjan v Doliču. Nekaj poročil iz preteklega leta. Odšla je od nas nam priljubljena učiteljica gospa Franja Stanovnik, ki je delovala na tukajšnji šoli 32 let. V pokoj je stopil naš g. župnik Martin Ulčnik. Bil je naš duhovni oče 38 let in še sedaj prebiva med nami ter nam še vedno rad pomaga. — 1. julij je bil za našo župnijo velik župnijski praznik. Postavljeni so bili visoki in številni mlaji, vihrale so zastave. Pred župniščem se je zbrala vža župnija, da smo slovesno spremili v cerkev k vstopljenju novega g. župnika Stanislava Veingerl. Že na predvečer smo ga sprejeli z veliko množico ljudstva ljubeznivo in obakrat s prisrčnimi pozdravnimi govori. — Dne 8. decembra smo imeli sprejem v Marijino družbo deklet, katere šteje sedaj 30 članic, za našo župnijo res lep začetek. Pripravljamo pa tudi Marijin vrtec. — Ustanovljeno imamo tudi Apostolstvo mož. Ob nedeljah imamo dvojno službo božjo, da lahko opravljamo svoje verske dolžnosti in prejemamo sv. zakramente in sicer po sledečem vrstnem redu: 1. nedeljo dekleta, 2. nedeljo možje ter fantje, 3. nedeljo žene, 4. nedeljo pa šolska mladina. Tako je v duhovnem oziru Bog blagoslovil našo župnijo.

St. Vid-Grobelno. V tukajšnji vasi se vrši že II. gospodinjski tečaj, ki se ga udeležuje 15 deklet pod vodstvom banovinskih učiteljic gg. Marice Bercetove in Ivanke Gorenčeve. Dekleta se zelo pridno in vneto učijo raznih ročnosti in kuharskega znanja. Starši so sami spoznali korist in dobroto tega pouka. Zanimanje je zelo veliko, kar je dokazal dober uspeh prvega te-

čaja, ki se ga je udeleževalo 18 deklet. Osebnih stroškov so le malenkostni, dobiček znanja pa velik. Obema učiteljicama vse priznanje.

St. Vid-Grobelno. Tukajšnja narodna šola je priredila v jeseni na odru štiri proslave z zelo lepimi točkami, ki ostanejo mladini in vsem gledalcem v trajnem spominu. Za predpust pa nam obeta lep užitek gasilska četa. Fantje in dekleta, le veselo na delo za čast in procvit St. Vida.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Ob severni meji naše župnije na naših gorjancih so se pojavile prve pomladanske cvetke, to je trobentice ter marjetice. S svojim še prezgodnjim življenjem in lepim mladim nežnim cvetom pozdravljajo svojega stvarnika. Vabijo k življenju tudi svoje sestre, ki so še v trdnem spanju. Te mlade cvetke v hrepenenem pričakovanju pričakujejo toplih solčnih žarkov. Cvetijo namreč trdno, čeravno v svojem kratkem življenju vidijo svojega življenjskega ugonobitelja — severni veter s svojo zimo.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Na sv. Treh kraljev dan smo praznovali nekaj redovniški praznik. Že v prvem jutranjem govoru nas je pater kapucin iz Celja navdušil za tretjeredništvo, ki ima v naši župnji veliko članov. Pristopili so novi člani, katerih sprejem je bil popoldne. — Vsi v novem letu 1937 prisrčno pozdravljamo svojega tedenskega gosta »Slovenskega gospodarja«. Spoštljivo ga pozdravljajo tudi tisti, katerim je prišel letos na ogled. Pravijo namreč, da »Slovenski gospodar« mora biti njihov tedenski gost. Tako bomo združeni mi s »Slovenskim gospodarjem« kakor roka ob roki. Bog živi!

Stoprce pri Rogatecu. Patrocinij sv. Antona puščavnika, našega farnega patrona, obhajamo letos v nedeljo 17. januarja. V ta namen bode tridnevna 15., 16. in 17. januarja, katero bo vodil g. misijonar iz Celja. Vsi goreči častilci sv. Antona ste vabljeni na to tridnevno.

Sv. Rupert nad Laškim. V letu 1936 smo se takole gibal: 70 otročičkov je priromalo k nam, deklice (42) so stopile v ospredje in precej na-

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča naj-novejše knjige: Wirtz: Paulus im Umbruch der Zeit, broš. Din 57.--. — Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, I. Teil: Der Glaube, broš. Din 36.--, II. Teil: Gebete und Gebote, broš. Din 36.--, III. Teil: Gnade und Gnadenmittel, (Sakramente) broš. Din 36.--. — Ude: Ich sehe dich in tausend Bildern, Marienbetrachtungen und Predigten, broš. Din 18.--. — Vorspel: Das Geheimnis der Mutter, Marienpredigten, vez. Din 39.--. — Everhard: Bauschäden im Hause Gottes, die irdischen Gebrechen der Kirche, broš. Din 49.--. — Lippert Peter: Einsam und Gemeinsam, vez. Din 54.60. — Donders: Christusbotschaft, Predigtenwürfe durch das hl. Jahr der Kirche, kart. Din 75.50. — Mauriac: Leben Jesu, kart. Din 39.--. — Adam: Jezus Christus und der Geist unserer Zeit, Din 17.--. — Bares: Im Lichte der Ewigkeit, broš. Din 36.40. — Gmelch: Seelenbrot, Predigten, Ansprachen und Vorträge, broš. Din 41.60.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Strniša G.: Harmonikar Binček, broš. Din 20.--. — Golia: Pesmi, vez. Din 40.--. — Mattanovich: Elektrotehnika, II. del, vez. Din 80.--. — Bajič dr. Stojan: Delovno pravo, splošni del, broš. Din 70.--, vez. Din 85.--. — Pirnat Zlata: Bibliografija del slovenskih pisateljev do l. 1935, broš. Din 24.--. — Ličan Aleksander: Spomini iz Sibirije, broš. Din 12.--. — Kuret Niko: Jurij Kozjak, narodna igra, broš. Din 20.--. — Jalen Janez: Lesena peč, norčeva burka v treh dejanjih, broš. Din 16.--. — Kovačič S. M. Simforoz: Bl. Gemma Galgani, biser Srca Jezusovega, broš. Din 20.--, vez. Din 30.--. — Prijatelj dr. Ivan: Dostojevski in Tolstoj, dva literarno zgodovinska esaja, vez. Din 66.--. — Ramovš dr. Franc: Kratka zgodovina slovenskega jezika, vez. Din 110.--. — Album crteža na ploči, broš. Din 26.--.